

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ikke findes et saadant almindeligt Forbud, kan denne Regulering ikke foretages.

Hvad angaar Ekspropriationsbestemmelsen, maa man endelig ikke tro, at Ministeriet og Brændselsnævnet mener, at denne er Hovedsagen. Nej, Bestemmelsen skal forstaas saaledes: Hvis man i Løbet af kort Tid kommer til det Resultat, at den private Brydning af Brunkul ikke er tilstrækkelig, at Mulighederne ikke bliver udnyttet i det Omfang, som er nødvendigt, for at vi kan forsyne Landet med saa meget indenlandsk Brændsel som muligt, saa maa Staten have Ret til at ekspropriere af de Arealer, der ligger tilbage. Maaske kan man saa gaa den Vej at tilrettelægge en yderligere Brydning til næste Aar ved at faa Overjorden væk i Sommer, hvis man mener, at det ikke er nødvendigt at gaa til selve Brydningen i Aar. Men det er altsaa ikke Hovedformaålet med Lovforslaget at ekspropriere store Arealer, og at Staten skal bryde Brunkul. Meningen er kun den, at hvis den private Brydning ikke bliver gennemført i det nødvendige Omfang, kan Staten gaa til Ekspropriation og faa sat Gang i Brydningen. Man kan da enten gaa den Vej, at Staten faar andre til at iværksætte Brydningen, naar den har overtaget Ejendomsretten, eller man kan lade det hele ligge, hvis det er nødvendigt, og saa bare sørge for at tilrettelægge Forholdene, saa man kan komme i Gang senere, eller man kan gaa over til, hvis det er absolut nødvendigt, at Staten driver Virksomheden, enten ved Statsdrift eller ved Forpagtning. Men jeg vil tro, ja, jeg ved, at de Udtalelser, jeg her har fremsat, deles af Brændselsnævnet. Jeg indkaldte forleden til et Møde af de Mænd inden for Brændselsnævnet, som har interesseret sig stærkt for disse Spørgsmaal, for at høre, hvorledes de saa paa Situationen, for jeg er fuldkommen klar over, at naar man kommer med et Lovforslag som dette, indeholdende Ekspropriation, saa vil Folk meget let faa den Opfattelse, at det er Ekspropriationen, der er Hovedformaålet. I dette Møde var man imidlertid enig i de Retningslinier, jeg her har angivet.

Det ærede Medlem Hr. Sønderup var ogsaa inde paa Bestemmelsen i § 2, 2det Stykke, sidste Punktum, om, at Materiellet

kan eksproprieres saavel til fuld Overtagelse som til midlertidig Brug — det ærede Medlem Hr. Hartel berørte ogsaa dette. Jeg kan egentlig ikke se, at der sker noget ved, at Bestemmelsen er affattet paa denne Maade, for det er klart, at eksproprierer man til midlertidig Brug og Ejeren er misfornøjet dermed, saa bliver den Erstatning, som skal udredes, af et saadant Omfang, at det sikkert bliver meget tvivlsomt, om man ikke lige saa godt kan ekspropriere til varigt Eje. Men det er naturligvis en Bestemmelse, som vi kan forhandle om. Jeg tror nu ikke, saadan som det hele er stillet op, med den Sammensætning, Kommissionen har, og med Bestemmelsen om fuld Erstatning, at der nogen Sinde vil blive begaaet Uret over for disse Lods ejere, ingenlunde, jeg tror i det hele taget ikke meget paa, at der bliver gennemført Ekspropriation; naar bare man har Bestemmelsen staaende, vil man sikkert i de aller, allerfleste Tilfælde, maaske i alle Tilfælde, komme til en Ordning uden Ekspropriation.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvorfor man vilde have 20 000 Kr. til Kortlægning af disse Arealer, naar man under sidste Krig har foretaget en Undersøgelse. Ja, de mest sagkyndige paa dette Omraade har meddelt mig, at for at man virkelig skal kunne vurdere, hvor meget Brunkul vi har, er det nødvendigt, at der bliver foretaget yderligere Undersøgelser, idet de Boringer, der er foretaget, er for faa, og Forholdene kan være saa forskellige, med Hensyn til Jorden, der ligger ovenover, med Hensyn til, hvor langt Kullaget gaar ned o. s. v.; man maa have flere Boringer, hvis man skal have et sikkert Overblik over, hvad der findes.

Det ærede Medlem rettede saa til sidst det Spørgsmaal til Handelsministeren, om det vilde være ham muligt at give forskellige Oplysninger angaaende den nuværende Brændselsituation. Min Kollega Handelsministeren har indtil nu — ja, nu ser jeg, han er kommet til Stede — været til et Møde i Det erhvervsøkonomiske Raad. Jeg ved ikke, om det er tilladt at svare paa dette Spørgsmaal her under denne Sags Behandling, og om min Kollega har Mulighed for at give disse Oplysninger paa staaende Fod, men jeg føler mig overbevist om, at